

שרים אינם חושבים

המטרה הראשונה ששם לנגד עיניו שר המסחר והתעשייה החדש פנחס ספיר היתה חיסול הבטלנות במשרדו. האמצעי: השבוע קיבלו מאות מסקדי המשרד מכתבים בנוסח זה: "בחודש אוגוסט אחרת לעבודה 20 פעמים, בחודש ספטמבר 25 פעמים וב- חודש אוקטובר 18 פעמים" ... שבועון גרמני שתיאר השבוע את הדיון בכנסת על המצב הבטחוני, כתב כי ראש הממשלה דוד בן-גוריון "לבש במיוחד לצורך זה את המדים הקרביים של הצבא" ... מסתבר ששר החוץ משה שרת אינו השורן התיאטרוני היחיד במשפחה: וזוהו לראון בלסקי הוא שחקן מקצועי בארצות-הברית. השבוע, בעודו עוסק בגיוס כספים לשעת-החירום, מצא שרת נפאי לבקר במחזה המוסיקאלי פוזמקאות-טסי, בו משחק קרובו את הדמות השלילית: טוכן טוביטי. אחרי ההצגה, לקח השר את השחקן לסעודה במסעדת האמנים הגניירורקית המפוראת טארדי ואמר בגאווה: "אני הדיפלומטס הור היחיד שיש

נענה אימנם בראשיתו של עניין לתביעת בעלה-הבית שלו להעלות של שכר דירת ארבעת-החדרים לבית-הדיון, העדיף להתפשר עם התוכנע מחלי המשפט, ומעתה ישלם 22,5 ל"י לחודש, במקום 35 ל"י כי דרישת בעלה-הבית ... כשניגש שר-התחבורה החדש משה כרמל בשעת ביקורו בנמל חיפה לטרקטוריסט שלמה לייזרוביץ' וניסה לפתח אתו שיחה על עבודת-הטרקטור (אני בעצמי טרקטוריסט! אמר), העדיף בן-שיחו לדון בעסקי משפחה. "נודמה לי שאנחנו קרובים", אמר לשר הנהגה, "יש לנו אשה משו-פתח" מתברר, שאשתו של לייזרוביץ' עלתה ארצה לפני 30 שנה כשהיא נשואה גיטויאן פיקטיביים לשר-התחבורה על מנת לחסוך בהיתר-כניסה, שיתן עלידי שלטונות המנדט דט בציימצום רב. לאחר מכן, היו לכרמל קשיים חוקיים רבים בכיוע הגירושין ... אגב, על המסמך הקדים את כל העיתונות הישראלית בפירסום ביקור זה: כתבה מ-פורטת על ביקורו של כרמל בנמל נדפסה בו יום לפני שהביקור יצא לטועל ... סדרי הרפוס המכניס את הוצאה לאור של ספרו

לכדורגלן גרוע - סטייק

מנהג חדש בא למדינה: שני תיאר טרונים החלו השבוע ללחץ את ההצגה ב-דברי הסבר קצרים באוזני הקהל. בהצגת

פסוקי השבוע

- רב-אלוף משה דיין, בשיחה עם כתב סוכנות הידיעות הצרפתית על קרב גיבלי-אצבחה: "לדעתי היה צריך להעמיד את המפקד המצרי לדיון על הצורה בה ערך את כוחותיו. אבל הוא בחודאי הועלה בדרגה, כי לפי הגירסה המצרית הרי זכה בנצחון גדול - על הנמר."
- שר-התחבורה משה כרמל: שנשאל מדוע הוא מעדיף לנהוג בעצמו את מכוניתו ולא לקבל נהג כשרים אחרים: "שר תחבורה, או לא שר-תחבורה?"
- אלוף עבד אל-אמין, שגריר מצריים במערב-גרמניה: "עיסקת הנשק (הצ'יכית-מצרית) איננה נצחון פעיל של הדיפלומאטיה של מוסקבה, אלא כשלונה של הדיפלומטיה המערבית."
- נציג סוריה באו"ם אחמד שוקיירי, בשעת הדיון השנתי על הפליטים: "הסכם שביתת-הנשק הישראלי-מצרי קובע בפירוש כי קחי שביתת-הנשק לא ייחשבו משום כחינה לגבול טרי-טוריאלי או מדיני. מכאן ברור, כי ישראל אין כלל גבולות. ישראל היא חברה היחידה באירגון האומות המאוחדות שיש לה מושב באו"ם אך אין לה גבולות."
- העיתונאי ויליאם לונגווד, כתב ניו-יורק וורלד-טלגרף, שחזר השבוע מסיר מקיף בחצייהאי סיני: "מדבר סיני המשתרע מקאהר עד גבול ישראל דומה למחנה צבאי עצום אחד ... הוא מוקף בעמדות תותחים מוסתת כהלכה ומבוצרות בגדרות תיל ובשקי חיל." ניקיטה כרשצ'וב, המוכיר הראשון של המפלגה הקומוניסטית בברית-המועצות, באומו לפני קהל הורד: "יש פתגם רוסי עתיק האומר: אם אינך יכול להכות מישהו, התנשק אתו."
- הצייר סאלוואדור דאלי, בבואו לביקור במכסיקו-סיטי בלחית מטען של 30 מזודות ותנין מאולף: "כדי להיות צייד גאון דרושים שני דברים - להיות ספרדי ולשאת את השם סאלוואדור דאלי."
- אלזה מארטינלי, המועמדת האיטלקית המבטיחה ביותר לכוכבות בעתיד הקרוב, במסיבת עיתונאים שנערכה לאחר שקיסק דוגלאס החתים אותה על חוזה להופיע בסירטו הלוחם האינדיאני: "אילו הייתי אומרת רק מה שאני חושבת, הייתי שותקת."

מועמדת לכוכבות מארטינלי סיני לאי-מחשבה, שתיקה

לו כדודו בהצגה ברודווייאי! ... השבוע, בהעלותו כמה עניינים כלכליים לדיון, פנה ח"כ צ"כ חיים אריאב לשר-האוצר לוי אשכול ואמר: "האם כבוד השר אינו חושב ... שיטע אותו ח"כ חרות יוחנן באדר באמצע המשפט בקריאת-ביניים בת מלה אחת: "לא" ... שר-הפנים ישראל בר-יהודה התכונן השנה כמנהגו לבקר בחגיגות הכ"ד הנערכות מדי שנה בכטר סטריה, אליהן נוהגים לבוא גם שר החינוך לשעבר זלמן שזר, המשוררים אברהם שדונסקי ונתן אלתרמן, ח"כ חרות שמשון יונצמן ורבים אחרים. אולם שבועות אחרים לפני המועד תגיע אליו מכתב עלום-שם בנוסח זה: "קמו מתוכנו חברי-מרעים שהתכונן אותך ואת הנומים לך להשתתף במסיבות אניש וראשי תיבות של אניש שלומון) בספריה וכל מנמתם היא לי החניף לרשעים בירושלים. לפיכך אנו מודיעים לך ולכל המפאייניקים וכיו"ב, כי נשי בענו לגול את החרפה הזאת מעל אניש ואם תעזו להראות פרצופיכם בסטריה - לא תצאו חיים מן המקום."

זה קרה אחר

השר (לשעבר תקלאות, כיום ללא תיק) פרץ (היקה של מפא"י) נפתלי לא ראישי תיבות של "חכמה, בינה, דעת, שהן כינויו של זום דתי שנוצר כפסרת-ביניים בין החסידות למתנגדות.

בגליל גדל הטבק

טבק עדין וטעים

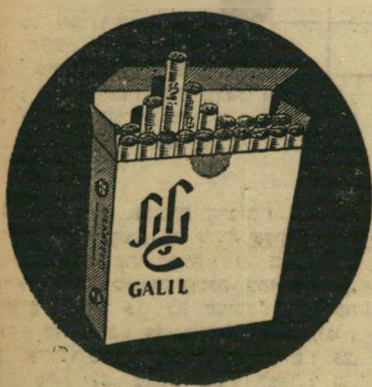
עם טבק יבוא ריחני

הסיגריה העממית החדשה

20 סיגריות 250 פרוטה

נסה עוד היום

הסירה בתיאטרון הקאמרי, יוצא לרחבה יצחק שילה ומשמיע הקדמה קצרה לפני עלות המסך. בתיאטרון יורה לפני הצגת אנו מחכים למדאל, ממלא הבמאי מיכאל אלמזן תפקיד דומה ... אגב, שכר הסופרים מן ההצגות הראשונות של הסירה הוקדש על-ידי הממחין מאכסם ברוד לקרן-המגן ... אמצעי מקורי עוד יותר לתרום את חלקו מצא הסופר משה צמיר, ש-התיאטרון הקאמרי עומד להציג את מחזהו מלחמת בני-אור: הוא כתב סיפור היסטורי סופרים גבוה במיוחד שיוקדש לקרן המגן ... לארבה שנחת השבוע בהמוניו על תלאכיב מצא נתן (הסור השביעי) אלתרמן כינוי חיבה: "ארבינקא", על שם אחד מגיבורי הקבועים של אפרים (חזי-גיא) קישון ... תחבולה מקורית מצא יחזקאל (הצלקלי) איש-כפרות על-מנת להרים את קרן קבר צת הכרוגל של כסית שהתמודדה השבוע עם קבוצת הכדורגל של דבר, הוא קרא למקשר קבוצת דבר שמועון פינס ואמר "שחקן גרוע, ואז אני מביח לך לכבד אותך בסטייק דשן". אגב, בסטייק לא היה כל צורך. כתיב דבר התנועעו על המגרש במהירות לא גדולה יותר מאשר בעבודתם היומיומית וסגנו מפלה מחסירה של 9:0 ... סיום הסרט באין מודעת התעכב בגלל תקלה בלתי-צפויה מראש: המטיק-הבמאי נורי חביב חביב, הרגיל לעשות הכל כמו ידיו, נפצע בשעת חיתוך הסרט והיה זקוק לניתוח בידו.

של ד"ר עזריאל (המקצוע: נבל) קר-ליבך על הודו, התפלאו כשקיבלו את ה-חומר בכתב-ידו של המחבר, לאחר שהודפס קודם לכן בעיתון. הסיבה היתה ידועה רק למתי-מספר: הוצאת עיינות המפאייית, המוציאה את הספר כפרס על שירותיו של הדוקטור למפלגה, ראתה הכרח לערוך ול-סגנון את אוסף המאמרים המקורי שהופיע במעריב. כשקיבל קרליבך את הנוסח החדש שהיה גדוש חיקונים של שיבושי לשון, סיגנון ותוכן, התבייש למסרו לידיים זרות כמו שהוא. העדיף להעתיקו פרק אחר פרק כמו ידיו.

"הי הגייב" לומד לנהוג

פנקס האורחים: עתה מותר לגלות כי השבוע ביקרה בארץ אשה מפורסמת מאד, מלכת-הפריצות פולי ארדר, שאת עשרות שנות נסיונה כעובדת במקצוע העד תיק ביותר בעולם ומאוחר יותר כמנהלת במקצוע זה, סיכמה בספר רבי-מכר שתורגם גם לעברית ושנקרא בשם בית שאינו בית (ספרי הפך לתנין של המקצוע). היא אומרת בגאווה, במשך הביקור, שמסרתו העיקרית היתה פגישה עם הוריה הזקנים החיים בישראל, סרה מאדאם אדלר גם לי חברה הממשלתית החדשה לתירות, הת לוונה על עסקי השעשועים בישראל שאינם מאורגנים כראוי ואינם עשויים למשוך תי-רים והציעה למסור עניין זה לידיה תמורת